

TRIBUNA LITERARA

Salonul 1897 la Ateneu

De două ori am avut imprudența să vizitez saloanele artiștilor în viață, fără să mă pricep, după cum mi-am afirmat dinșî, căuș de puțin la artă. Dar imprudența mea nu s-a mărginit numai la atât: am mers mai departe—m-am spus părerea, neautorizată, asupra unor opere pe care nu le știam gusta.

De exemplu, mie mi se părea straniu lucru să văză o capră verde și o orfană a'bastră. El! n'aveam dreptate, mă grăbesc a mărturisi. Sună capre și mai verzi și martire și mai albastre de căt acele pe care le-am admirat anii trecuți. Afără de asta, precum am aflat acum în urmă, «despre colori» nu se discută. Colorile sunt o simplă inchipuire a ochilor noștri; colorile nu există în natură, există numai și numai în ochii noștri. Atunci, dacă nu există în natură, pentru ce o orfană n'ar fi tot asa de ușor albastră precum poate fi blondă sau brună? pentru ce o capră să nu poată fi și verde, daca poate fi roaibă?

Am fost apoi rătăcit și în altă privință. Mi se părea ciudat cum un găde, care se află la patru pași departe de victimă, o poate apucă cu o mână sigură de ceafă; și fiindcă, pînă atunci, știam că astfel de *tours de force* numai un copil de țită, și încă nu mai în vîrstă de trei patru luni, îndrăznește să 'ncerce. În adeverință, un copil intinde mâna și nevinovată să apuce o jucărie sau orice obiect ce l'interesează, situate la o distanță absurdă.

Pînă aici, atîi crede că aveam dreptate. El bine, nu. După explicatia artiștilor noștri, am vîzut că eram în mare greșală: ceea ce nu poate face un copil nevinovat, o poate face crudul calău, cu mâna lui aşa de lungă, încât ar inspira invidie celui mai strănic casier.

Astăzi sunt pe calea adevărătă: explicațiunile mi-am arătat-o.

Hotărît, salonul din anul acesta dovedește că pictura română a intrat într'o fază nouă, o fază pe care aș putea-o numi *faza decentă*.

Orcine a iubit pictura fără să o înțeleagă — iubirea n'are nevoie de înțeles — și abuzul pe care această artă, când se numește mai ales profană, l-a facut de nuditate. Nuditatea a fost odinoară o boală în artă. Se puneau cel mai mare prej pe un corp gol. Tot fastul decorativ, cum arhitectură, drapare, fundal rustic etc., rămâneau pe a doua și a treia treaptă: acela era mare care zugrăvea un corp omeneș gol, gol de tot! Ce lipsă de decentă!

Apoi pictura sacră chiar dinsa aluneca adesea pe calea abuzului: aşa găseai pe Iob, pe Sf. Sebastian și pe Măntuitorul, gol, gol de tot! E drept însă că la dinșî carnea era stoarsă de toată zeama peștelor. Dar totuși pictura sacră, desigur, renunță abuzului pe care îl aducea la nuditate, abuză de mâni și de picioare goale. Fiecare sfant sănătăță, pînă și ingeriș, care n'au sex, își arătau fără jenă amândouă mâinile și amândouă picioarele.

Ei! iată progresul nostru!

Noi, chiar nuditădă dacă zugrăvîm, suntem decenti: mâini și picioare goale nu se vîd — știm să le disimulăm, să le acoperim cu discreție. La pictura noastră, poti vedea tot, însă numai pînă la glese. Mâini sau picioare goale? Nu ne permite decentă. Ba ceva mai mult: nici mâinile în mânușă; d'abia, din când în când, căte un picior — incălat.

Afără de asta, și așa de ciudată o mâna! și e așa de curios un picior! Cele cinci degete sunt așa de complexe, și au niște mișcări, încât ar îngreuna pricoparea linilor largi ale corpului, și ar întuneca expresia figurîi.

Vedî că de decentă este femeea care stă goală, culcată pe o sofa, jucându-se cu un măr luminos, care îi intuiează cu desăvășire mâna dreaptă, pe când cea stângă stă ascunsă sub căpătai! Dar nu e numai decentă, e și cunoscătoare. Deși are, după toată aparență o sănătate înfloritoare, deși este în prada unei extreme indoeli susținute, daca trebuie să nu să guste din «Mârul opriț», ea n'a uitat să își acopere picioarele, ca să nu rețească. Hotărît, iată o persoană, care nu o să aibă indigestie, daca ar mânca căt de multe mere oprite, dar care n'ar îndrăsnii niciodată să încearcă cura lui Kneipp, deși ar avea nevoie de o cură; — foarte tinere, e manifest amenințător de obesitate.

Dar mă opresc înaintea unei pânze de dimensiuni și mai mari! — Invieră lui Lazar. E un miracol! și miracolul se face pe un mare bulevard al cetății sfinte; de aceea, probabil, se face la lumina electrică.

Sunt deocamdată orbit de efectul atator lămpă cu arc; îmi acoperă ochii, ca să mă atenuez prima amețitoare impresie, pe care o voi arăta în al doilea articol despre Salonul nostru.

Caragiale.

INFORMATII

In urma delapidării de 30991 lei comisă de perceptorul I. Pencovici din județul Teleorman, înalta Curte de compușă a condamnat pe fostul casier al județului, d. Ion Apostolescu, să plătească Statului suma de lei 2164, cu dobînda lor legală de la 2 Octombrie 1892.

De asemenea mai mulți controlori fiscale au fost condamnați la sume mai mici, tot în folosul Statului.

Casa G. Roth din Viena a primit o comandă de 30,000,000 cartușe pentru pușca Mannlicher, din partea ministerului nostru de războiu.

Credem a ști că caietele de sarcini pentru o nouă comandă de 50 milioane cartușe sunt gata.

După ce fondul votat în 1885 pentru construirea unei catedrale în Capitală a fost cheltuit, guvernul a găsit de cuvîntul să intocmească o comisioane pentru alegera terenului.

Din comisioane fac parte Mitropolitul Prima Iosif, d-nii D. Sturdza și S. Haral, primarul Capitalei și inginerul C. Băicoianu, Gr. Cerchez, Cucu și Rimniceanu.

Președintii Corpurilor Legiuitoare au fost decorați cu ocazia zilei de 10 Mai.

D. Stătescu a primit marea cruce a Stelei României, iar d. D. Giani marea cruce a Coroanei.

In ultima sa ședință Sinodul a instituit o comisioane pentru modificarea parochiilor, compusă din episcopii Silvestru Partenie și Gherasim.

D. Dragomir Demetrescu va lua parte în comisioane, ca delegat al ministerului Cultelor.

Citim în *Timpul*:

Malla-Voda.

De 10 Mai, cetățenii din Curtea-de-Argeș, au trimis o telegramă de felicitare... d-lui I. Malla, da, d-lui I. Malla, deputat.

Nu credeti?

Liberalul publică și textul telegramei: d-lui

I. MALLA

Deputat
N. I., cetățenii argeșeni, întruniri în sărbătoarea lui 10 Mai, îți urăm ani mulți, fericiți, pentru biene și viitorul acestuia oraș.

Zamfir Ștefănescu, Toma Popescu, P. Massim, Sp. Popescu, I. Erbașu și alții cetățenii argeșeni.

Adică: în ziua sosirii în țară a Suveranului și a încoronării Regelui, cine primește felicitările Națiunii? D. Malla. Cu alte cuvinte: ce 'mî-e Malla, ce 'mî-e Voda?

Si d. Malla a răspuns cu telegrama următoare, pe care o reproducem tot din *Liberalul*:

«Urările voastre sunt sorgință de nouă pentru soldatul devotat cauzei voastre. Trăiască cetățenii argeșeni!»

Nu ne spune dacă deputatul de Argeș n'a semnat telegrama: **Malla I.**

Si noi cără bănuim că d. Malla aspiră numai la direcția generală a Teatrelor!

Gheșeturile din Brăila

Neînțelegerele din partid și teama de a fi alungați de la putere au făcut pe colectivități să piardă ori-ce măsură, ori-ce demnitate și să nu se gîndească de cătă mijlocul de a se îmbogăți că mai repepe.

O dovadă despre aceasta ne-o oferă primarul Brăilei, d. N. Ionescu.

Ultima sa întreprindere este gheșeul cu cumpărătura căilor pentru serviciul curățării străderelor orașului.

Dar să istorism faptele.

...

Se știe că, în urma votului consiliului comun, o comisioane compusă din primarul orașului și veterinarul comunelor, însoțită de trei oameni de serviciu, a fost trimisă în Stiria pentru cumpărarea caii.

La plecarea din Brăila, s'a mandat d-lui Ionescu suma de 16.000 lei. Ajungind la Viena, d-sa a mai cerut 4.000 lei, sumă care i-sa trimis prin postă. În total, primarul a primit 20.000 lei din casă comună.

Ce se întimplă însă? In loc să ajungă în Stiria, cum era hotărît, comisiaunea n'a putut trece mai departe de Viena, de unde a cumpărat caii, 12 la număr, în loc de 20 cum era vorba.

Reintors în țară, d. Ionescu a început să lăuda, în toate părțile, marfa cumpărată, care nu sosit încă.

Caii sunt mari și frumoși, spunea la toată lumea primarul. Unul din ei nu poate dura pînă la 3.000 kgr. și de cătă răi și păcăloșii, mai bine 12 vorici și frumoși.

Reclama aceasta intenționată a avut ca efect pe publicul se asteapta să vadă 12 bidivi, cari măncă auma pară și foc. În definitiv, toți își ziceau că, dacă curieri municipali sunt așa cum îi descrie primarul, atunci comuna a făcut o splendidă achiziție.

In sfîrșit, Marția trecută caii mult aşteptați au sosit și lumea a început să viziteze grajdurile primăriile.

Decepționea a fost amară.

In locul nobililor animale cari erau aşteptate, cetățenii n'au găsit de cătă niște răbătrine și slave.

Înă ce spunea un fruntas liberal brăilean în privința lor:

— Vă pot declara că cel 12 căi vienez

sunt ordinari cu totul. Asemenea că se văd la toți birjarii din Brăila. Ei nu pot să coste de căt mulți 1.000 lei perechia.

«Obosiți de drum cum sunt, nu se par buni nici pentru sacu și ceea ce este mai grav, mulți dintre ei, deosebi de a fi tineri, cum spune primarul, sunt din contra mai bătrâni de 10 ani.

«Comuna suferă, cu această afacere, o pagubă de 12.000 lei, a încheiat liberalul.

In același sens se pronunță asupra căitor aduși toți cunoștorii în materie.

După declaratiile d-lui Ionescu, căii au fost plătiți 3.600 lei perechia, adică 1.800 lei unul.

Cu aducerea lor în Brăila, s'a cheltuit, cu transportul pe calea ferată și hrana, încă 754 lei de pereche.

Un cal revine dar pe prețul de 2177 lei, cîrfăr exorbitant.

Comuna a cheltuit dar în total, cu cumă părarea și transportul căilor, suma de 26024 lei, plus cheltuielile comisiunii și a oamenilor ei de servicii.

Intreg orașul nu vorbește de căt de acelaș gheșești în dianuă comunie.

O anchetă se impune pentru stabilirea responsabilităților.

O cerem pentru liniștirea opiniei publice.

Boala Principelui Română

Grupuri de sute de oameni staționează pînă la miezul nopții în fața Palatului, dealul Călei Victoriei și înaintea localurilor publice, comentind cu agitație vestile ce se răspindesc despre boala Principelui Română, vestea căstigătoare.

Modul cum populația primește stîrile triste ce vin de la Cotroceni, arată că de profunde sunt simpatile de cări se bucură Principale Română în toate straturile societății.

Pină la miezul nopții miș de oameni, întreaga societate bucureșteană, a trebat pe Castelul Cotroceni. În curtea Castelului zece de grupuri discutau cu îngrăjire.

Trăsuriile se fineau lanț pînă la ora 1 din noapte. Într-un personal al Castelului și în picioare.

La orele 9 și jumătate seara A. S. R. Principale Ferdinand a cerut să-și vadă copiii.

După cîteva minute a sosit și părintele Testa, confesorul A. S. R. ca la nevoie să împărtășească pe Augustul bolnav.

La orele 9 și trei sferturi A. S. R. a luat o baie.

După baie starea generală s'a prezintat astfel:

Respirația . . . 38 pe minut
Pulsul . . . 116 »
Temperatura . . . 38°5

In ce privește starea generală s'a produs puțină ameliorație, care a permis doctorilor să-și exprime speranța, că pînă azi dimineață nu se va produce nici o complicație.

In urma acesteia d-nii doctori Cantacuzino și Kremnitz au plecat pentru o oră în oraș, rămînind lingă patul Augustului bolnav numai d. dr. Buciu.

M. S. Regele a dispus ca doniș adjuvanți să stea în permanență la Castel și, în cazul unei complicații la oră cea de la ora 12 să fie scăpat.

Să hotărît ca la orele 12 din noapte să se dă un nou buletin.

A. S. Regală, însă, simțindu-se ceva mai bine, a adormit. Dar se asteaptă dintr'un moment în altul ca între orele 12 și 2 să se producă o nouă criză, care va fi decisivă în mersul boalei.

De alt-fel doctorii nu sunt îngrijăti nici de temperatura, nici de pulsul Augustului bolnav, ci mai ales de consecințele pneumoniei adică de o înăbușire.

La ora 1 din noapte A. S. R. s'a desșteptat. Temperatura s'a urcat la 39.4.

La orele 1 și 25 August bolnavul nu a reacționat la șase de grade și pe urmă i-să facă o injecție.

In urma bătrânilor doctorii Buciu și Cantacuzino au declarat, că starea deosebită și gravă, totuși și ceva mai bună ca ieri după amiază la ora 1, cind a izbucnit prima criză.

Consiliul de miniștri a hotărât aseară ca la toate bisericile din țară să se facă azi rugăciuni pentru sănătatea Principelui.

La orele 2 din noapte August bolnav a adormit, fără a se putea constata

contrabandisti, că nici o luptă nu a avut loc în acea noapte la punctul Văcărești și că guardul Dumitrescu a fost ucis de un rival al său, căruia acesta îl luase femeia.

Cercetările au mai descoperit că rivalul lui Dumitrescu a avut de complice în săvârșirea acestor crimi, pe un camarad al victimei, pe guardul comunal Avram Tudor. Acesta a fost arestat eri de agenții poliției de siguranță.

DIN TARA

Mort prin asfixie într'un put. — Ni se comunica din Pitesti că alături eri, locuitorul Ion R. Oprea din comuna Costești Stroesci, Arges, intrind într'un put, adine de 20 metri, pentru a lăcurăt, cind era pe la jumătatea putului, fiind asfixiat din cauza lipsei de aer, a căzut în fund, de unde a fost scos mort.

Parchetul fiind avizat, a autorizat inmormântarea cadavrului.

Crimă misterioasă. — În ziua de 11 iunie, s'a găsit pe teritoriul comunelui Balanesti Mehedinți, în punctul numit Valea Rea, cadavrul locuitorului Gheorghe N. Golice, logofăt la moșia din vecinătatea d-lui V. Stefanescu; în apropiere de acest punct, la locul numit Cracul Manoli, situat la o distanță de 150 de metri de cel dinainte, s'a găsit împușcat și locuitorul Petre Barlibă, din aceeași comună.

Toate probabilitățile sunt că ambii nenorociti au fost asasiniți.

Parchetul și autoritățile locale au început cercetările pentru descoperirea criminalilor.

Luate de apă. — Apa Neajlovău, venind eri mare și surprinzătoare pe tărziu pe două copile, una de 6 ani și cea-alătă de 11, din comuna Rătești Furdești, care fiind luate de curent s-au inecat.

Inundaționi. — Ni se telegraftă din Roman, că ploile torrentiale cauzate eri și alătă-eri în acel județ, au făcut mari străciuni. Comuna Gheroescu este pe jumătate inundată.

De asemenea în județul Bârlad, Dunărea și băilele suau foarte mari și pe alcătuirea "și-ău" este din mată.

Finelele și parte din semănăturile de gru și ovăz din comună Stâncuța au fost inundate.

Lucrările de apărare care se facuseră înainte, au fost stricte de curent; autoritățile au lăsat doar niște măsură de apărare.

Inecuță în fintină. — O copilă în vîrstă de 4 ani, fiica locuitorului Vasile Otari din comuna Dersca, Dorohoi, jucindu-se eri pe lingă o fintină, ce era în apropiere de casa părintească, a căzut înaintul și s'a inecat.

Cadavrul copiliei a fost scos de locuitorii, care au avizat autoritățile de această neonorocită înțimplare.

Un falsificator îndrăznește. — Eri dimineață, Alexandru Vîrlănescu, elev gradul I la oficiul postal din Galați și fost mai multă an, verificator de măsură al acestui oraș, a fost depus, în urma reclamării către parchetul local, și d-lui primar Plesnilă, pentru faptul că ar fi sustras la biourii poștală dintr-un plie oficial un raport al primăriei către direcție și serviciul central de măsuri din București, încălindu- cu un altul fals, scris și iscalit de el, prin care Alexandru Vîrlănescu calomnia pe actualul verificator de măsură d. I. Frunza.

In acest raport, unde semnaturile d-lor ajutori de primar Filipide și secretar Condură au fost falsificate, Alexandru Vîrlănescu se recomanda și în sușul ministerului pentru ocuparea acestui post.

Se zice că Vîrlănescu a mai adresat un asemenea raport și din partea prefecturei locale către serviciul central de măsuri, falsificând călăritul d-lui prefect Zorilă și a d-lui A. Nicolini, directorul prefecturii.

In urma acestor denunțuri ministerul a trimis o anchetă și s'a constată că ambele adrese au fost apocrife și autorul lor, d. Vîrlănescu, este azi înaintat justiției.

Cadavrul găsit. — O telegramă din Cernavoda anunță că astă noapte s'a găsit lingă linia ferată în dreptul kilometrelui 4 din stația Medgidia—Cernavoda, cadavrul răluțătorului Sadac Saban.

Din cercetările făcute și din mărturisirea unui camarad de lucru al morțului, rezultă că Saban a murit subit pe cind se duse la lucru.

Parchetul a autorizat inmormântarea cadavrului.

DIN STREINATATE

Dramă sfâșietoare. — La Innsbruck, pe lacul «Garda», s'a petrecut de curând o nemocere sfâșietoare. Un anumit «Gersteck», functionar de stat în Prusia, era tocmai în călătorie de nună.

Într-o zi făcu impreună cu soția sa o excursie pe lacul Garda. Deodată o furuncă teribilă se incise și barca fu răsturnată.

Soțul și doi lunari se inecară în valuri, singura soție se scăpa cu ajutorul roatei de cauciuc, ce o lăsa din prevedere.

DIN ORIENT

speranță că bolnavul va intra în convalescență.

D. dr. Cantacuzino are oare cări speranțe într-o imbuințărire lentă, dacă nu va izbucni din nou criza.

D. dr. Kremnitz e înșă mai pessimist.

**

Ieri, s'a primit la Palatul din Cotroceni telegramă, întrebând de starea sănătății Principelui Ferdinand, din următoarele localități:

Lugano (Italia) de la printul moștenitor al Italiei;

Potsdam de la Imperiul Germaniei Wilhelm;

Coburg de la tatăl principesei Maria, ducele de Saxa-Coburg.

Moscova de marele duce Sergiu, guvernator acestei cetăți;

Roma de la regelui Italiei;

Balmoral de la Victoria regina Angliei;

Langenburg de la marele duce de Hessa;

Neuwied de la principesa de Wied; etc.

De asemenea numeroase telegrame s'a primit, la palatul din Capitală, de M. Sa Regale.

Toți sefii de Stat din Europa se interesează de mersul boalei A. Sale Regale, făcând urări pentru înșătoșirea sa.

**

A. S. R. Principesa Maria s'a retras astă noapte la orele 2 în camera Elă, și la orele 6 a ieșit în parc, a cules un coș cu flori presărind patul Soțului său.

La orele 9 dimineață a sosit și M. Sa Regina, care îngrenunchind înaintea palului, a izbucnit în plinsete.

Principale României a cerut din nou să-și vadă copii azi dimineață, dar doctorul său opus.

Copiii au ieșit la plimbare în trăsătură deschisă și întrebindu-se la orele 10 și jumătate, pe cind începuse a ploua, s'a oprit la scară de onoare și printul Carol a strigat:

— Vreau să mă duc la mama!

D-nii doctori Buiciliu și Cantacuzino, precum și confesorul A. S. R., părinții Testa, au plecat azi dimineață la orele 9 de la Cotroceni și s'a întors la orele 11 și un sfert, cind starea bolnavului se menținea înză în ameliorație.

Toți miniștrii plenipotențiari au fost azi dimineață la Cotroceni.

Ministrul cu d. Dim. Sturdza în frunte pare că s'a declarat în permanență la Castel.

La orele 9 și jumătate Principesa Maria a fost în biserică și apoi s'a dus din nou în grădină culegind un coș cu flori pentru Principale României.

**

Viul interes ce'l manifestă societatea Bucureșteană, față de Augustul bolnav, aș prodius o excelentă impresie asupra Principelui moștenitor, care se interesează mereu de modul cum se manifestă simpatia opiniei publice.

A. S. Regală a cerut chiar să vadă registrele, dar nu-i s'a permis.

**

In cursul zilei de eri nici M. Sa Regina nici A. S. R. Principesa Maria n'a stat la masa.

—

In locul d-lui D. Petrovici, directorul liceului din Galati, demisionat, a fost numit d. August Frățilă, profesor definitiv la aceeași liceu.

—

In Pitesti s'a înființat o societate cooperativă de economie și credit, sub numele de Bancă Populară.

Capitalul nouel societății este de 49,400 lei, în acțiune a o sută lei una.

—

O telegramă ne a adus stirea, în mod însă foarte laconic, că armata grecească, în urma retragerii de la Derven-Furca, s'a revoltă, amenințând la Lamia, chiar pe Principele moștenitor.

Iată cum s'a petrecut faptele:

Positia dominantă Antenita din munții Orthrys era ocupată de reg. 4 și bat. 10 în linie. Turcii au atacat, luni, cu putere această poziție și au reușit să pună la fugă forțele grecești, urmărindu-le.

Reg. 4 și bat. 7 au venit într-o completă desordine la Lamia, au respins împreună cu insurgenții, cari îl urmăruiau, panica în oraș; ca să motiveze conduita lor au început să promunje cele mai violente atacuri în contra Principele moștenitor, au depus armele și au lăsat drumul spre Atena prin Liaduia.

Principele moștenitor s'a refugiat la Molos, unde a stat pînă Marti la orele 3 p. m., cind, venind col. Smolenski la Lamia, a restabiluit ordinea în armată, pe cînd a putut și a invitat pe Principele și instaleaza quartierul general la Imerby, 6 km. departe de Lamia.

Colonelul Smolenski a uzat de revolerul său pentru restabilirea ordiniei.

Reg. 4 și bat. 7 au fost reintorsă sub escortă în Lamia.

—

Cei trei români din țară, anume d-nii Radovici, Pisone, nepotul d-lui inginer Pisone din Capitală, și Iancu Brauner, român bucovicanean, cari se înrolaseră în legiunea filelenică, au lăsat parte activă la toate luptele din Tesalia și sunt

cu totii sănătoși. Unul din ei, d. Radovici, fost telegrafist la Medgidia, s'a întors eri în țară.

Am dorit să știm ce s'a făcut cu anchetă ordonată contra colonelului V. Badulescu, comandanțul regimentului de dorobanți din Pitești, din cauza persecuției căruia s'a sinucis caporul Rădulescu.

Cunoaștem că o anchetă a fost ordonată. Pînă astăzi însă nu vedem niciun semn pentru începerea acțiunii publice contra colonelului vinovat.

Ni se asigură că sunt mari insistențe pentru ca afacerea să fie făcută mușama.

Pentru onoarea d-lui general Berendei, ministru de război, n'am dorit să faptul să se confirmă.

Pentru d. director general al postelor.

Abonațul nostru d. Naum Gheorghiu, din Curtea de Argeș, nu se plinge că primește ziarul nostru foarte neregulat. Cerem ca neregula să inceteze.

D.T. Pisani, corespondentul nostru din Atena, s'a întors acasă în Capitală.

Epoaca nu a servită din Atena de către două corespondenți locali și anume:

D. Louis de Wojtkiewicz, un distins colonel francez, care urmăreste de aproape resboiul greco-turc și care a servit, ca corespondent militar, marele ziar parizian le journal des Debats pe timpul resboielor sirbo-turce și sirbo-bulgar.

D. K. Ghodasid, unul din principali redactori ai ziarului atenian Ephimeris.

—

In urma grevei vizitatorilor de ziare, administrația «Epocet» a instalat azi dimineață, în colțul strădei Clemencei cu calea Victoriei, în față băcănei Grancea și Stănescu, o masă pentru vinzarea cu numărul a ziarului «Adevărul», «Drapelul», «Dreptatea» și «Epoca».

Abia instalată masa și iată că individual care se află în capul primăriei capitalei, se prezintă, întrebând de autorizare.

Asupra răspunsului însărcinatului cu vinzarea că nu posedă o asemenea autorizație, ridiculul Kefereu se infuria și chemind pe sergent îl cere să dresze proces-verbal de contravenție comercială împotriva Grancea și Stănescu. Apoi, din ce în ce mai caraghios și mai îndigoane, îl zungește pe vinzător de pe trotuar, vor trebui să fie reînointe, reînointea lor nu va putea cuprinde privilegiile conferite altă dată Greciei de Puterile.

In urma protestelor d-lor Grancea și Stănescu, că nu el și au instalat masa de vinzare, Robescu revocă ordinul de darea lor în judecată și poruncește ca procesul-verbal de contravenție să se dreseze administrației «Epocet».

Nu protestăm contra dărei noastre în judecată, întrebăm însă pe urul Robescu pentru ce a permis frumosului Stoicescu să și instaleze un scaun pe trotuar pentru sergentul, în mod ilegal postat la poarta caselor lui din strada Batistei? Unde este autorizația pentru scaunul lui Serghie Stoicescu? Si dacă nu a dat-o acestuia, pentru ce stupidul Robescu o reclamă pentru masa noastră?

Am dorit să știm.

—

DIN ORIENT

Depeșile de astă-noapte

SERVICIUL NOSTRU SPECIAL

(PRIN FIR TELEGRAFIC)

Viena, 13 Maiu.

Grecia exprimindu-și dorința că să se încheie cînd mai curind pacea, a consumat și Germania la condițiunile formulate de cele-lalte Puteri în vedere notei colective, care a și fost remisă azi Port-ii.

Din Atena vine stirea că nemulțumirea armatei și, în special a tinerilor ofițeri, împotriva principelui moștenitor, continuă. Întoarcerea Principele la Atena nu e fixată încă.

</div

EPOCA IN PROVINCIE**GALATI****Lista decorătorilor d-lui Zorilă**

Ministrul de interne a cerut tuturor prefectilor să-și trimită cîte o listă de persoane care merită să fie decorate cu ocazia zilei de 10 Mai currenț.

Iată lista din Galați pe care inteligențul nostru prefect Zorilă a comunicat-o ministrului:

1) Vasile P. Vasiliu, cunoscut mai bine sub numele de Vasilache Panciavură, prietenul de petreceri și intimul prefectului, înțepătorul listei;

2) Alex. Ignat, poliția orașului;

3) Ioan Hangiof, bulgar neîmpămintit, socrul prefectului și al colonelului bulgar, care a stat atât timp în oraș pentru a ne spina puterile noastre militare;

4) Gheorghe Gheorghiaide, grec împămintit, socrul d-lui M. Orleanu, stăpînul d-lui Zorilă;

5) Teodor Ștefănescu, comerciant pe str. Dogării, fost membru în comisia interimară a d-lui G. Nicorescu, pus pe lista decorătorilor spre a fi împăcat că a fost lăsat de din afară cu ocazia formării listei actualului consiliu communal;

6) Pavel Macri, avocat, tristul erou din

ziua de 21 Ianuarie a.c., cel ce a lovit într-un chip atât de mișelesc pe d. Nicu Filipescu, pus pe listă de sigur, pentru a fi recompensat de eroica lui făptă;

7) Furmusache Barcă, consilier communal, misit în oborul de cereale, formind înțelegere cu prefectul, prenum Vasilache Panciavură alcătuește pe cea dreaptă;

8) Apostol P. Papadopol, deputat;

9) Mihail I. Penescu, dirigintele oficiului poștal sucești, instalat în casa d-lui Zorilă, de la venirea liberalilor la putere;

10) Elefterie Teodorescu, șeful gării Galați;

11) Gheorghe H. Macri, fratele lui Stefan H. Macri, al doilea eroi de la 21 Ianuarie; nepuțind fi decorat însuși vagabondul Stefan H. Macri, i se acordă o răsplătită indirectă decorându-se fratele lui;

12) Mihail Alexandri, fostul poliția communal al d-lui C. Malaxa și cununat d-lui Elefterie Economu, președintele secției a II-a a Curții de apel;

13) Const. Papa, dirigintele oficiului telegrafic, spre fi răsplătit de zelul desvoltat cu ocazia alegerilor din 14 și 21 Ianurie;

14) Nicolae Petrescu, avocat, ca o slabă mîngîiere că a fost sistematic folosită de altele onoruri mai de seamă;

15) Stefan Timpău, comandantul gardiștilor de oraș, care are ca titlu de recomandare în ochii superiorilor că a fost condamnată;

nat la sease luni închisoare pentru falș în acte publice.

Recomandația aceasta a prefectului e prevăzută cu o nota-bene, în care se zice că d-nii V. P. Vasiliu, Ion Hangiof, Al. Ignat, Gh. Gheorghiaide, Apostol P. Papadopol, Pavel Macri, Elefterie Teodorescu și Const. Papa trebuie numai de cît decorați; în privința celorlăți se lasă lucrul la buna inspirație a ministrului.

In lista primăvara figura și numele faimosului Tache Georgescu, de curând numit comisar communal de d. C. Plesnilă. Urmărî cu un mandat de arestată pe 2 lunî în urma condamnaților suferite la tribunal, Curtea de Apel și cea de Casărie, a fost sters de pe listă, prefectul rezervându-și plăcerea de a-l recomanda pentru decorați, după ce își va fi facut lunile de pușcărie, de comun acord în această privință cu d. Plesnilă primarul, care s-a angajat a-i ţine locul, acordându-i un concediu de 2 lunî.

10 Martă la Galați

Această sărbătoare a început printr-o solemnitate la liceu în conformitatea cunoscute circulații a d-lui Spiru Haret.

Pe la 8 ore dimineața plouă, totuși elevii scoalelor secundare locale se adunaseră în mare număr. Mai bine reprezentată era scoala profesională de fete, ale cărei elevi și profesoare veniseră aproape toate.

Afara de școlari, erau cîțiva profesori, vre-o 4-5 părinți, mai multe doamne. Dintre oficiali asista d. Plesnilă, primarul orașului.

Serbarea a avut loc în amfiteatru liceului — prea mic pentru a cuprindă atâtă școlări — și la ea au participat liceul, școala normală, școala comercială și cea profesională de fete.

Solemnitatea a început prin imnul regal, cîntat de corul elevilor liceului, condus de d. C. Cucliu, după care a început să vorbească d. August Frățilă, nou director al liceului.

D-sa a trecut în revistă principalele evenimente întimplăte în țara noastră de la 1821 și pînă azi. Pare că fi avut în vedere în această privință cunoscutele discursuri ale d-lui D. Sturdza.

După ce a terminat d. Frățilă, două elevi de ale școalăi profesionale, un elev al liceului și altul al școalăi normale, au re citat fiecare cîte o poezie. Singură școală comercială s-a abînuit de la recitali, din respect pentru legea repausului dominical.

După recitali au urmat cîteva cîntări execuțiate de corul școalăi normale bine condus de înțărul maestrul T. Teodorescu.

La 9 iun., total era îsprăvit.

Pentru ora 10 iun., se fixase Te-Deumul la catedrală. Cu toată vremea care amintea a ploaie, invitații se adună la timp. Generalul Pilat, înconjurat de un bogat stat-major, sosește la biserică și așteaptă

începerea slujbei. Prefectul însă nu venise. Trece ora convenită și prefectul tot nu se prezintă. Generalul Pilat insistă să se înceapă slujba, care în fine se începe fară preot.

După Te-Deum a urmat defilarea, primărită de d. general Pilat de pe o estradă construită de primărie în fața teatrului.

Pe lîngă militar, luaseră loc pe estradă și alte persoane, unele reprezentând autoritate civilă, altele fiind special invitate de prefectură și primărie.

In fruntea trupelor mergea d. general Salmen. Pentru această ocazie fusese săduse trupe de la Brăila și Focșani.

Peste zi a plouat strâns, ploaia cu oare mari intreruperi a ținut pînă după 9 ore seara. De aceea iluminatiile n-au prea avut farmec, publicul preferind să stea acasă.

De la Camera de Comerț

Ministerul domeniilor refuzind să accepte recomandarea ca mijlocitorii de bursă a d-lor I. Mihișidi și G. Fulger făcută de Camera de Comerț, iar pe de altă parte nevoind să aprobe mai înainte una din lucrările acestei Camere, d. Har. Nenitescu a demisionat de la președinția Camerei.

In același timp se zice că ar fi demisionat și vice-președintele, d. Niță Niculescu, cu cîteva lăzi membri ai Camerei aflați în funcție.

Iris.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

39

PENTRU MOȘTENIRE**PARTEA ÎNȚILĂ****CAPITOLUL XXV**

Stoica Niculescu, comisarul-politău din Urlați, care aștepta pe Călimănescu afară, era un om de mare valoare.

Dar el nu se sprăjinea ca judecătorul de instrucție pe sease mari dregători al Statului, tot-dă-ună gata să sară în ajutorul fiului, ori nepotului, ori vărului lor.

Fără avere, impovărat de familie, el trezura la gîndul unei revocări, de care știa bine că n-ar fi putut scăpa dacă ar fi fost cerută de teribilei protectori ai judecătorului, în caz cind s-ar fi plins acesta.

Așa că trebuia să-și plece capul sub valul de cunîte dojenitoare pe care magistratul începu să îl le arunce.

— Adică, ce? Ișii bate joc de el? Cum! Are îndrăneala să vîe după el pînă și la teatru? O! astăi prea de tot! Nu cum-va el era cal de poștă, care trebuia să meargă după poruncă? Șîi că are hăz? Să la urmă urmește cine știe ce fleac o fi! Ia să vedem? Despre ce și vorba? Ar face mai bine să îl dea lămuririle de cît să stea înțepit acolea ca un par bătut în pămînt.

— D-le judecător, răspunse plecat nenoitul slujbaș, a trebuit să fie cîeva afară

din cale important pentru ca să îndrănească să vă turbură.

Dar și vorba de un indoit omor care a fost săvîrșit, la margininea Magulei și m'am gîndit că...

— Ce spui? zise Călimănescu incremenit. Un indoit omor?

— Da, d-le judecător de instrucție. Un vătășel trimis de primarul din Magula, a adus vestea. Ucișit sunt un căpitan în retragere care sta la Magula, căpitanul Voinea, și servitora lui. Cît despre vinovat, mergești că ar fi nepotul căpitanului, Gabriel Floreanu, avocat în București, care a fost văzut ieri seară, mi se pare, dintr-coalecă împrejurul caselor.

Călimănescu era foarte mișcat. Nu de milă pentru victime. Fără dor și poate că le compătim. Dar poate ar fi cam îndrănește să zicem că le-ai fi chemat la viață dacă lucrurile ar fi atîrnat numai de el.

Nu se gîndeau cîtuși de puțin la greutățile instrucției, ei se bucură numai că s'a infișat prilejul de a să arăta valoarea.

— Ei, istoria dracului! zise el. Dar știi că e grav? Comisarul societății și de prisos să afirme că i se părea lui că asasinarea a două persoane prezintă oare-care gravitate.

— Dar cum se face că vătășelul a venit la dăta în loc să se duce la sub-prefectură, cum trebuia? întrebă fară de veste Călimănescu.

Comisarul explică judecătorului că vătășelul fusese trimis la sub-prefect care e dus la Ploiești.

Atunci s-a dus la sub-prefectură. Acolo era numai un călăraș — care l-a trimis la pomoșnic, a-casă. Pomoșnicul se știa, însă, la teatru.

Atunci vătășelul se gîndi să meargă la comisar.

Comisarul mai spuse judecătorului că a trimis la căpitan Solescu, comandanțul companiei locale, spre a trimite cîțiva soldați să facă de gardă acolo, să să vestească pe șeful de garnizoană din Magula spre a aduna cîțiva rezerviști din sat.

Călimănescu aproba cu o considerație a-proape amicală.

Ștînd că Stoica Niculescu e om priceput, își schimbă purtarea, știindu-se că va avea nevoie de experiență lui.

— Bine! zise dinșul. Dar doctorul?

Comisarul răspunse că din întimplare doctorul a fost printre cei dinții cări au descopt crima și că se află acum la fața locului.

— A incunostințiat despre acestea, vătășelul care venise de la Magula.

— Acum, Stoica, după părearea mea, justitia trebuie să se transporte la fața locului. Trebuie să mergem la Magula. Astăa e părearea mea. Poți să o spui pe a-d-tale.

Te autorizez chiar, și dacă nu o fi la fel cu mea o să te conving.

Călimănescu excela în a-și atribui astfel ideile pe care i le sugera altul. Stoica Niculescu știa aceasta din experiență.

— Si-ei crez tocmai ca d-voastră, d-le judecător! răspunse el.

— Ei, atunci ne-am înțeles! Mă duc să-mi schimbă hainele. O să plecăm numai de cînd este?

— Intr'un sfert de ceas o să fie la poarta cîstii d-voastră. Crez că acolo ne-așteaptă deja d. grefier, la comisariat. L-am vîsul...

— Bine, prea bine... A, dar al dator din gardiștilor să se pue în urmărire îl hanul lui Floreanu?

— Da, d-le judecător. Dar nu crez să mai fie el păcălit pe aproape.

— Tot una mi-e! Trebuie să facem ochii în patru.

— Oh! negreșit, d-le judecător! O să

Dar trebuie să ne grăbim. Dă fugă la trăsură... Ești însă duc acasă.

Eșiră amindouă, grăbită, spre mare mirare a celor ce se adunaseră împrejur intrăgi.

Călimănescu nu mergea pe stradă; alergă. Bucuria îl înăbușea.

Pină acum nu avușese să instruiască de cît nimicuri, afacere de poliție corecțională, nici una însă de curtea cu jurați.

Astăzi vorocul îl trimitea frumoasa crima, o crimă îndoioasă, căci personalitatea culpașului îl dă un caracter ultra-sensațional.

De altfel afacerea se înfața cu o precizie și simplitate uimitoare.

Vinovatul era cunoscut, precum și mobilul crimei.

Gabriel Floreanu își asasinase unchiul spre a-l moșteni.

Ucisește pe servitora ca să se scape de un martor neplăcut.

Toate acestea erau limpezi ca lumina zilei.

Un singur lucru neliniștea pe Călimănescu: arestatul vinovatului.

Nimai dacă n-o fi avut timp să fugă în streinătate și să-și piară urma. Aceasta îl frâma pe judecătorul de instrucție.

— Nu e de temut, d-le judecător, zise comisarul cînd, venind cu trăsura mai nainte de a-si fi îsprăvit toaleta Călimănescu, auzi de la el ceea-ce i da de gîndit. De ce ar fugi, o dată ce nu știe că e bănuit? Ai să vezi că o să-l găsească la București, foarte liniștit.

— O să vedem noi dacă o să stea tot liniștit cînd îl voi avea în mînă! Mă prinză!

— Are să mărturisească! Are să mărturisească imediat...

— Oh! negreșit, d-le judecător! O să

ștîi d-voastră să-ți deschideți gura. Nică nu mă indoiesc!.. Numai să... Nu mă să... Nu mă să nu...

— Nu mă să nu fie revinovat!

</